

1. תלמוד ירושלמי מסכת שביעית פרק ה

מתני' הטומן את הלוף בשביעית רבי מאיר אומר לא יפחות מסאתים עד גובה שלושה טפחים וטפח עפר על גביו וחכמים אומרים לא יפחות מארבעה קבין עד גובה טפח וטפח עפר על גביו וטומונו במקום דריסת בני אדם
גמ' ... רבי אמי בעי קומי ר"י מתני' עד שלא גזרו על הספיח' א"ל וכי בעלי' היית סבר רבי אמי איסור ספיחים תורה

2. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף צו עמוד ב

אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן, איקפד.
עול לגביה רבי אמי ור' אסי, אמרו ליה: לא כך היה המעשה בבית הכנסת של טבריא, בנגר שיש בראשו גלוסטרא שנחלקו בו רבי אלעזר ורבי יוסי, עד שקרעו ספר תורה בחמתן? קרעו ס"ד? אלא אימא: שנקרע ס"ת בחמתן, והיה שם רבי יוסי בן קיסמא, אמר: תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים! וכן הוה.

הדר איקפד טפי, אמר: חברותא נמי!

עול לגביה ר' יעקב בר אידי, א"ל: (יהושע י"א) כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה' את משה, וכי על כל דבר שאמר יהושע היה אומר להם כך אמר לי משה? אלא יהושע יושב ודורש סתם, והכל יודעין שתורתו של משה היא, אף ר' אלעזר תלמידך יושב ודורש סתם, והכל יודעין כי שלך היא.

אמר להם: מפני מה אי אתם יודעין לפייס כבן אידי חברינו!

3. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כה עמוד ב

כי נח נפשיה דרבי יוחנן יתיב רבי אמי שבעה ושלשים. אמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא: רבי אמי דעבד לגרמיה הוא דעבד. דהכי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: אפילו רבו שלימדו חכמה - אינו יושב עליו אלא יום אחד.

4. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף לו עמוד ב

דאמר שמואל: לא כתבינן פרוסבול אלא אי בבי דינא דסורא אי בבי דינא דנהרדעא; ואי סלקא דעתך לדרי עלמא נמי תקין, בשאר בי דינא נמי לכתבו! דלמא כי תקין הלל לדרי עלמא - כגון בי דינא דידיה, וכרב אמי ורב אסי, דאלימי לאפקועי ממונא, אבל לכולי עלמא לא.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף קה עמוד ב

אמר רבי יהודה מאי קצבה בכרי אלא אם יש בו כדי נפילה. וכמה כדי נפילה? רבי אמי אמר רבי יוחנן: ארבעה סאין לכור, רבי אמי דיליה אמר: שמונת סאין לכור.

אמר ליה ההוא סבא לרב חמא בריה דרבה בר אבוח: אסברה לך; בשני דרבי יוחנן הוה שמינה ארעא, בשני דרבי אמי הוה כחישא ארעא.

6. תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א ה"ה

תני הקורא עם אנשי מעמד לא יצא כי מאחרי' היו ר' זעירא בשם ר' אמי ביומי דר' יוחנן הוינן נפקין לתעניתא וקרוי שמע בתר תלת שעין ולא הוה ממחי בידן

7. תלמוד ירושלמי מסכת שבת פרק ג ה"א

בעון קומי רבי זעירא ורבי הושעיה ורבי חנניה חבריהון דרבנן ליבה לשעבר?
עבר רבי אמי ואידרון חברייהא בעון מחזיר עליה. אמר לון רבי חנניה חבריהון דרבנן מן דהוה עובדא הוה עובדא

8. תלמוד ירושלמי מסכת שבת פרק ד ה"ב

דמר רבי חנינא עולין היינו עם רבי לחמת גדר והיה אומ' לנו בחרו לכם חלקי אבנים ואתם מותרין לטלטלן
למחר

רבי זעירא אמר עד שיקרדם, חברייהא אמרי עד שישפשף, ציפוראי אמרין עד שיחשוב, רבי יוחנן אמר עד שיהא
עליהן תואר כלי.

אשכחת אמ' רב חנה בר אבא ור' יוחנן ור' יונתן חדא, רב ורבי זעירא ורבי ישמעאל בי ר' יוסי חדא, ציפוראי
ורבי יוסי בן שאול ור' חלפת' בן שאול חדא, חברייהא לית להון זוג.

9. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קכה עמוד ב

דכי אתא רב דימי אמר רבי חנינא ואמרי לה אמר רבי זירא אמר רבי חנינא: פעם אחת הלך רבי למקום אחד
ומצא נדבך של אבנים, ואמר לתלמידיו: צאו וחשבו כדי שנשב עליהן למחר, ולא הצריכן רבי למעשה. ורבי
יוחנן אמר: הצריכן רבי למעשה.
מאי אמר להו? רבי אמי אמר: צאו ולמדום אמר להו. רבי אסי אמר: צאו ושפשפום אמר להו.

10. תלמוד בבלי מסכת חולין דף קיא עמוד ב

אמר רב יהודה אמר שמואל: קערה שמלח בה בשר - אסור לאכול בה רותח; ושמואל לטעמיה, דאמר
שמואל: מליח - הרי הוא כרותח, וכבוש - הרי הוא כמבושל.
כי אתא רבין א"ר יוחנן: מליח - אינו כרותח, וכבוש - אינו כמבושל;
אמר אביי: הא דרבין ליתא, דההיא פינכא דהוה בי ר' אמי דמלח ביה בשרא - ותבריה,
מכדי, רבי אמי תלמיד דר' יוחנן הוה, מאי טעמא תבריה, לאו משום דשמיעא ליה מיניה דר' יוחנן דאמר: מליח
- הרי הוא כרותח

11. תלמוד בבלי מסכת נזיר דף נט עמוד א

אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן: המעביר בית השחי ובית הערוה - לוקה משום (דברים כב) לא ילבש גבר
שמלת אשה.

... אמרו ליה רבנן לר"ש בר אבא: חזינא ליה לרבי יוחנן דלית ליה! אמר להון: מחמת זקנה נשרו.
ההוא דאיתחייב נגידא קמיה דרבי אמי, איגלאי בית השחי חזייה דלא מגלח, אמר להון רבי אמי: שיבקהו, דין
מן חבריא הוא.

12. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף י עמוד ב

איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא, שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו; שדרינהו קמיה
דרבא, קבלינהו משום שלום מלכות. שמע רבי אמי איקפד, אמר: לית ליה (ישעיהו כ"ז) ביבש קצירה תשברנה
נשים באות מאירות אותה? ורבא? משום שלום מלכות. ורבי אמי נמי משום שלום מלכות? דאיבעי ליה
למפלגינהו לעניי עובדי כוכבים. ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יהבינהו, ור' אמי דאיכפד הוא - דלא סיימוה
קמיה.

ישעיהו פרק כז פסוק יא

ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו